

[Landbrugsministeren]

indtryk, at de betænkeligheder, som nogle partier nærede ved lovforslaget L 46/89, blev afklaret ved behandlingen af lovforslaget L 19/90, som næsten samtlige ordførere vurderede positivt ved førstebehandling.

Jeg vil gerne benytte lejligheden til at præcisere, at lovforslaget i hovedsagen viderefører de bemyndigelser, den hidtidige lovgivning har indeholdt. Det drejer sig om landbrugsministerens beføjelse til at fastsætte bestemmelser om kvalitet og sundhed af frø, såsæd, læggekartofler og andet vegetabilsk formeringsmateriale, der produceres her i landet og bringes i omsætning. Det drejer sig endvidere om landbrugsministerens beføjelse til at fastsætte regler om kvaliteten af spisekartofler.

Forslaget indeholder enkelte nye bemyndigelser, der skal sikre en modernisering af kontrolordningerne på linje med andre kontrolordninger under Landbrugsministeriet. I forslaget er det endvidere præciseret, at der kan opkræves gebyrer for administrationen af kontrolordningerne, idet administrationen af kontrolordninger er en integreret del af selve kontrollen.

Jeg skal endvidere nævne, at lovforslaget indeholder en bestemmelse om, at landbrugsministeren kan fastsætte regler om offentliggørelse af kontrolresultater, herunder resultaterne af den officielle sortsafprøvning. Bestemmelsen om offentliggørelse af kontrolresultater har vi taget med først og fremmest af hensyn til spisekartoffelområdet. Bestemmelsen skal medvirke til at sikre overholdelse af kvalitetsreglerne for spisekartofler. Vi har god erfaring med sådanne regler på foderstofområdet.

Endelig indeholder lovforslaget en bemyndigelse for landbrugsministeren til at overlade private eller offentligtretlige juridiske personer at udføre kontrol- og tilsynsfunktioner på Plantedirektoratets vegne og under dettes tilsyn.

Bestemmelsen foreslås, bl.a. fordi jeg er blevet opmærksom på et hjemmelsproblem i forbindelse med Fælleskontrollen med Kartoffelfremavl, som er et organ i landbrugsorganisationernes regi. Fælleskontrollen, hvis virksomhed går tilbage til 1943, kontrollerer i dag den såkaldte præbasisavl på læggekartoffelområdet og gennemfører vinterafprøvninger af læggekartofler. Virksomheden har tidligere været klart hjemlet i plantesundhedslovgivningen

(lov nr. 121 af 12. april 1957). I forbindelse med Danmarks indtræden i EF blev læggekartoffelkontrollen overført til en ny lov om frø, såsæd og læggekartofler (lov nr. 534 af 13. december 1972), men delegationshjemmelen blev ikke flyttet, og ved revision af plantesundhedslovgivningen i 1984 (lov nr. 190 af 9. maj 1984) gled hjemmelen ud, uden at der herved var tilset nogen ændring vedrørende Fælleskontrollens grundlag. Hjemmelsspørgsmålet er kommet frem i forbindelse med en aktual vurdering af Fælleskontrollens virksomhed.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslagets bemærkninger, anbefaler jeg det til Folketingets hurtige og velvillige behandling.

Jørgen Kvist Jensen (KRF):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om omlægning af visse miljøafgifter.

(Beslutningsforslag nr. B 2).

Jeg skal i øvrigt henviser til beslutningsforslagets tekst og de bemærkninger, der ledsager det.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 2:

Forespørgsel til udenrigsministeren [om, hvilke konsekvenser for EF's unionsplaner regeringen mener det er nødvendigt at tage på baggrund af udviklingen i Europa i de seneste måneder].

Af Gade (SF) m.fl.

(Forespørgslen anmeldt 2/10 91).

Formanden:

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke dertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af lovforslag nr. L 2:

Forslag til lov om indfødsrets meddelelse.

Af indenrigsministeren (Thor Pedersen).

(Fremsat 2/10 91).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Erling Christensen (S):

I forbindelse med behandlingen af dette lovforslags mange punkter er det på hvert enkelt punkt, hvert enkelt menneske, i dette lovforslag gennemgået og kontrolleret af mange forskellige instanser, at hver person helt og fuldt opfylder de betingelser – skrappe betingelser – der skal opfyldes for at få dansk indfødsret.

Det er mindre end 2 år siden, at alle partier havde mulighed for at gøre deres synspunkter gældende med hensyn til, om der var nye, andre eller skærpede krav, der skulle være opfyldt forinden tilkendelse af dansk indfødsret. Herved fremkom det administrative grundlag i form af Indenrigsministeriets cirkulære af 2. februar 1990, som også er dette lovforslags forudsætning.

På nær ét parti medvirkede alle partier konstruktivt i arbejdet med at forny, forbedre og til dels også skærpe de ganske skrappe krav, der skal være opfyldt, for at et menneske kan blive dansk statsborger. Derfor støtter Socialdemokratiet også vedtagelsen af dette lovforslag.

Kirsten Madsen (FP):

Jeg vil indledningsvis sige, at i modsætning til Socialdemokratiet mener vi ikke, det er rimeligt, at narkobander får indfødsret, uanset hvor længe de har været her. Derfor mener vi ikke, at reglerne er tilstrækkelige til at beskytte det danske folk.

Allerede under åbningsdebatten blev tonen slået an af hr. Svend Auken, da han bebrejdede Fremskridtspartiets fru Pia Kjærsgaard hendes holdning til flygtninge- og indvandrer-spørgsmålet.

Fremskridtspartiet er imidlertid af den mening, at Danmark altid skal prøve at undgå de problemer, vi kender så godt fra andre lande og andre steder, vel at mærke i landene lige omkring os, lige uden for vor dør.

Danmark er indtil nu blevet forskånet for de værste følger af de store folkevandringer, der har fundet sted i nyere tid, men hvis vi ikke griber ind, bliver vi oversvømmet af folkevandringsens enormt store menneskemængder med de problemer, det medfører for vort land.

Det er ikke særlig næstekærligt at lade tilfældighedernes spil være afgørende for, hvem der bliver dansk statsborger – selv om der bliver sagt, at det er skrappe regler. Det er hverken næstekærligt over for de fremmede eller over for danskerne. Det ville være mere næstekærligt at hente den kvote af fremmede, som Danmark er forpligtet til, direkte fra flygtningelejrene. Så ville vi være sikre på, at det var virkelig hårdt trængte mennesker, vi hjalp, og som fik mulighed for at blive danske.

Det er utilstødelig uforsigtighed, hvis vi ikke indser, at hver eneste ansøgning i dette bunkebryllupslovforslag er et selvstændigt lovforslag og bør behandles som et sådant. Det er en grov tilsidesættelse af en almindelig lovpraksis i dette Ting.

Ved behandlingen af sidste lovforslag om indfødsrets meddelelse gik hr. Arne Melchior på talerstolen og var meget ophidset over min sprogbrug. Hr. Arne Melchior afslørede, at der var et komplot – eller *er* et komplot, siden der nu i dag har været kommentarer ved førstebehandlingen af lovforslaget om indfødsrets meddelelse – der gik ud på, at man var enig om, at man ikke ville kommentere Fremskridtspartiets indlæg i forbindelse med indfødsrets meddelelse.

Det interessante er bare, at befolkningen ikke er enig med alle disse partier, og bemærkelsesværdigt nok er partiet Venstre straks på banen i aviserne, hver gang jeg har fortalt, hvad der virkelig er galt med de mennesker, vi giver indfødsret, eller nogle af dem, og hvor mange virkelig groft kriminelle der uden sværdslag glider glat igennem som solide og gode danskere. Disse såkaldt gode danskere, der på den måde er blevet legitime borgere, er derved med til at optrappe vold og kriminalitet i Danmark.

Fremskridtspartiet vil derfor kraftigt opfordre til, at reglerne bliver lavet om, så vi ikke fortsat har et hul så stort som en ladeport til alverdens lykkeriddere, men koncentrerer os om flygtningelejrenes ofre.

Det er ligeledes uacceptabelt, at asylansøgere, der har fået afslag på legalt ophold, fordi de ikke er egentlige flygtninge, stadig væk på 4. år ved hjælp af nogle forskubbelige regler her i landet kan blive her uden at blive vist ud. Hvordan kan noget sådant foregå? Når reglerne er så tåbelige, at det kan lade sig gøre, er der virkelig noget rivende galt i Danmark.

[Kirsten Madsen]

Fremskridtspartiet vil gå ind i udvalgsarbejdet med optimisme med hensyn til, at de andre partier snart er modne nok til et udvalgsarbejde, der virkelig bliver godt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Indfødsretsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 11:

Forslag til lov om Dansk Center for Internationale Studier.

Af undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder).
(Fremsat 2/10 91).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Helen Jørgensen (S):

Forslag til lov om Dansk Center for Internationale Studier foreslår oprettelse af et center for internationale studier. Formålet skulle være at styrke forskningen i Danmark på området.

Undervisnings- og forskningsministeren forestiller sig, at dette kan ske ved at nedlægge Dansk Udenrigspolitisk Institut, SNU og Center for Freds- og Konfliktforskning. Center for Udviklingsforskning og Det Danske Center for Menneskerettigheder foreslås at indgå i et bofællesskab med det ny Center for Internationale Studier.

I Socialdemokratiet kan vi ikke gå ind for den model. Ærlig talt føler vi, at ministeren spilder Folketingets tid. Så sent som i august 1990 afgav Folketingets Forskningsudvalg inklusive regeringspartierne en beretning, der

anbefalede videreførelse af Center for Freds- og Konfliktforskning. Center for Freds- og Konfliktforskning har været igennem en international evalueringsproces, det har omlagt sine projekter og har haft stillingerne slået op.

Emnerne for de nye projekter er: Ny europæisk sikkerhedsordning, herunder belysning af regionale og etniske konflikter, nordisk sikkerhed i et nyt Europa og omstilling af militærpersonel og -produktion til civil beskæftigelse og produktion. Disse projekter finder vi er uhyre relevante, også efter kuppet i Sovjet og den igangværende opløsning af Sovjetunionen.

Centeret har gennemgået en omfattende rekonstruktion, og det er ved at styrke sine internationale kontakter. Jeg håber, at det indebærer kontakt med Moskva, Washington og alle de europæiske hovedstæder, ikke primært for at afholde konferencer og seminarer, men for at udveksle ideer. Sverige og Norge, som vi ynder at sammenligne os med, har selvstændige fredsforskningsinstitutter. Socialdemokratiet mener, at det skal vi også have i Danmark.

Hvad angår Center for Udviklingsforskning, har også det været igennem en omfattende rekonstruktion, der gør, at centeret nu har en passende størrelse og slagkraft, som gør det velegnet til en effektiv varetagelse af ulandsforskningen.

Udviklingen i Europa og på den nordlige halvkugle i det hele taget nødvendiggør, at der er en selvstændig institution til forskning i udviklingslandenes forhold. Omvæltningerne i Europa og behovet for investeringer i Øst udgør en reel fare for, at vi glemmer den tredje verden.

Dansk Center for Menneskerettigheder blev oprettet i 1987, fordi man fandt, at Danmarks markante profil i verdenssamfundet på menneskerettighedsområdet skulle bygge på og følges op af en systematisk forsknings- og formidlingsindsats, og vi finder, at den for menneskerettighedsområdet så vitale uafhængighed sikres bedst ved at videreføre centeret uændret.

Derimod kan vi imødekomme ministeren lidt, når vi kommer til SNU og Dansk Udenrigspolitisk Institut. Fra SNU påpeges det, at en udvidelse af mandatområdet i retning af mere forskning i underbelyste emneområder som f.eks. hele EF-området vil kalde på en koordinering i forhold til Dansk Udenrigspoli-